

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 138, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, απαγορεύει να προβλέπεται από εθνικές διατάξεις, ως προϋπόθεση για την απαλλαγή από τον φόρο μιας ενδοκοινοτικής παραδόσεως καινούργιου μεταφορικού μέσου, το να είναι ο αποκτών το μεταφορικό αυτό μέσο εγκατεστημένος ή να έχει την κατοικία του στο κράτος μέλος προορισμού του εν λόγω μεταφορικού μέσου.
- 2) Το άρθρο 138, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η απαλλαγή από τον φόρο της παραδόσεως ενός καινούργιου μεταφορικού μέσου δεν μπορεί να μη χορηγείται στο κράτος μέλος παραδόσεως απλώς και μόνο διότι το μεταφορικό αυτό μέσο έχει λάβει προσωρινή μόνο άδεια κυκλοφορίας στο κράτος μέλος προορισμού.
- 3) Το άρθρο 138, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112 απαγορεύει να επιβάλλεται εκ των υστέρων στον πωλητή ενός καινούργιου μεταφορικού μέσου, το οποίο μεταφέρεται από τον αποκτώντα σε άλλο κράτος μέλος και ταξινομείται εκεί προσωρινώς, η υποχρέωση να καταβάλει τον φόρο προστιθέμενης αξίας στην περίπτωση που δεν αποδεικνύεται ότι η προσωρινή άδεια κυκλοφορίας έληξε και ότι ο εν λόγω φόρος καταβλήθηκε ή πρόκειται να καταβληθεί στο κράτος μέλος προορισμού.
- 4) Το άρθρο 138, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112 και οι αρχές της ασφάλειας δικαίου, της αναλογικότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης απαγορεύουν να επιβάλλεται εκ των υστέρων στον πωλητή ενός καινούργιου μεταφορικού μέσου, το οποίο μεταφέρεται από τον αποκτώντα σε άλλο κράτος μέλος και ταξινομείται εκεί προσωρινώς, η υποχρέωση να καταβάλει τον φόρο προστιθέμενης αξίας σε περίπτωση φοροδιαφυγής την οποία διέπραξε ο αποκτών, εκτός αν αποδεικνύεται, βάσει αντικειμενικών στοιχείων, ότι ο εν λόγω πωλητής γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η πράξη συνδεόταν με φοροδιαφυγή την οποία διέπραξε ο αποκτών και δεν έλαβε όλα τα μέτρα τα οποία μπορούσε ευλόγως να λάβει ώστε να αποφύγει τη συμμετοχή του στη φοροδιαφυγή αυτή. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει αν συντρέχει τέτοια περίπτωση βάσει σφαιρικής εκτιμήσεως όλων των πραγματικών στοιχείων και περιστάσεων της υποθέσεως της κύριας δίκης.

(¹) EE C 136 της 18.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Compass Contract Services Limited κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-38/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος ΦΠΑ — Δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ — Λεπτομερείς κανόνες — Αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της φορολογικής ουδετερότητας — Αρχή της αποτελεσματικότητας — Εθνική νομοθεσία εισάγουσα προθεσμία παραγραφής]

(2017/C 277/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Compass Contract Services Limited

κατά

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Διατακτικό

Δεν αντιβαίνει στις αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της ίσης μεταχείρισης και της αποτελεσματικότητας εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία στο πλαίσιο της συντήσεως της προθεσμίας παραγραφής, αφενός, των αιτήσεων επιστροφής του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου προστιθέμενης αξίας και, αφετέρου, των αιτήσεων εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών προβλέπει διαφορετικές μεταβατικές περιόδους, με αποτέλεσμα οι αιτήσεις σχετικά με δύο τριμηνιαίες λογιστικές χρήσεις να υπόκεινται σε διαφορετικές προθεσμίες παραγραφής, αναλόγως του εάν έχουν ως αντικείμενο την επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου προστιθέμενης αξίας ή την έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών.

(¹) EE C 106 της 21.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2017 [αίτηση του Főnyarosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Unibet International Ltd. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala

(Υπόθεση C-49/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Περιορισμοί — Προϋποθέσεις χορηγήσεως άδειας για τη διοργάνωση διαδικτυακών τυχηρών παιγνίων — Εκ των πραγμάτων αδυναμία αποκτήσεως τέτοιας άδειας από ιδιωτικούς φορείς εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη)

(2017/C 277/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Főnyarosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Unibet International Ltd.

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία θεσπίζει καθεστώς συμβάσεων παραχωρήσεως και χορηγήσεως αδειών για τη διοργάνωση διαδικτυακών τυχηρών παιγνίων, οσάκις αυτή περιλαμβάνει κανόνες που εισάγουν δυσμενή διάκριση εις βάρος φορέων εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη ή οσάκις προβλέπει κανόνες οι οποίοι δεν εισάγουν δυσμενή διάκριση αλλά εφαρμόζονται με αδιαφανή τρόπο ή υλοποιούνται στην πράξη με τρόπο τέτοιο ώστε κωλύουν ή δυσχεραίνουν την υπομηφιότητα ορισμένων διαγωνιζομένων οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη.
- 2) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην επιβολή κυρώσεων από κράτος μέλος, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες επιβάλλονται λόγω παραβάσεως της νομοθεσίας που θεσπίζει καθεστώς συμβάσεων παραχωρήσεως και χορηγήσεως αδειών για τη διοργάνωση τυχηρών παιγνίων, στην περίπτωση που τέτοια εθνική νομοθεσία αποδειχθεί ότι αντίκειται στο ανωτέρω άρθρο.

(¹) EE C 136 της 18.4.2016.